

Kedves Gyuluskám!

Említettem volt neked nemrégiben, hogy
néhányan már erőfeszítéssel tesznek a
Magyar Helikon feltámasztásáért. Az elő-
készületek szerencsések voltak és már Ka-
rácsosy előtt kijött az új számmal,
januártól kezdve pedig rendszeresen ismét
megjelenünk. Készel kapcsolatban nekem
már jó ideje van egy kényesszorgodlatom,
amitől nem tudok szabadulni: hogy ha
Peszér Gyula beidőzött és Ady meg-
emlékezést, annak valahogyan Mi Kell

jönni; miért ne történhetne az a Helikon
által?

Az én kérésem tehát az, hogy írj
nekünk egy kis cikket arról a te-
máról, édes Gyulám, körülbelül azt,
amit a Petőfiben elmondottál vol-
na. Nem kell hosszúnak lennie, nehogy
elfoglaltságodra való hivatkozással
kitérjess a feladat elől; a Petőfi-
és öregek (Népszav, 196) ellen is ki-
rohambatsz egy kicsit, de ne szabódeszós
aggressivitással, amit különben a te
islésed amúgy sem tenne meg. December

5-6-ig várni nead, édes jó barátom,
mert fontosnak tartom, hogy elmondhasd
a véleményedet.

A továbbiakról talán személyesen
értelmezhetnénk alkalomadtán; kívánis
keretben, ha nemcsak magad szeren-
csésednél bennünket lehető sűrűn,
hanem a vezetésed alatt álló nyugdi
irodamedél estékes ifjú óriásait is
bepcsolhat a lap munkásságába.
Anyagi bázisunk ugyan ezelőre még
még teljesen britosítva, de remélem,

hon a decemberi számmal kezertükhöz
propaganda után, januárban, minden
köeleményt értéke szerint díjaztatunk.

Végül jött eszük nekem, ha
Mérésemet arról a festésesen mely
kereteket fogadnád, amellyel én azt
korrád. Edes jó gyűltem, intéstem.

Kedves Annyidnak kesit Aintdel.
szjzen sokszor, ötel és esszer
üdvözöl

kessege hives

Somogyi

Budapest, 1927. dec. i.

III. János

